

reclamațiunea lui Claudiu; înse abia pronunciasse sentința, cându tatălū fetei însciințiatū despre acēsta blătemățiă, se întórse de la armată, appucă pre fiă sa cea judecată de a fi serva lui Claudiu, și o străpunse cu unū cuțitū, apoi sări pre callū, și allergă în castre, și revoltă tótă miliția în contra tiranniei decemvirilorū. Intorcându-se la Roma miliția ocupă muntele Aventinū și cerū cu tótă energia se se scótă decemvirii, și se se restaure ordinea de mai înainte, dară vedindū că în cetate întârziédă cu implinirea acestei cereri, trecū la muntele sacru. Patricii L. Valeriū și M. Orațiū se scósseră din directoriă, tribunatulū se restabilū, Valeriū și Orațiū se allesseră consuli. Appiū Claudiū fu arruncatū la închisóre unde și scurtă însuși viația, collegulū seu Oppiū fu ucisū ceilalți se essiliară, împreună cu clientele cellū blăstematū Claudiū. Inse legile cellorū dōspredece table remaseră învigoře.

VI.

Certile între patricii și plebei. Tribunū militari. Luarea Veiloru.

Consulii cei noui, Valeriū și Orațiū, assecurară libertatea poporului prin următóriele legi nōue: 1) decisiunile poporului (*plebiscita*) cele făcute în adunările triburilorū (*comitia tributa*) se aibă assemine putere cu decisiunile făcute în adunările centurielorū (*comitia centuriata*), decă se vorū aprobà de senatū și se vorū întări de curie; 2) dreptulū de provocațiunea în contra consulilorū și în contra tutorū magistrațilorū pre viitoriū se se țină în vigořea ea; 3) tribunii și edilii plebei, pre cumū și judecătórii se fiă inviolabili (*sacrosancti*). a. R. 304.

Din timpurile celle mai vechie se întrodusse usulū ca patricii se nu se căsătoréscă cu plebei; legile cellorū